

Водночас, нормативно-правовому адмініструванню сфери загальної середньої освіти притаманні певні колізії, що проаналізовано вище, пропонуючи індивідуальні підходи до нівелювання останніх.

Список використаних джерел:

1. Наказ МОН № 563 від 15.05.2023 р. Про затвердження методичних рекомендацій щодо окремих питань здобуття освіти в закладах загальної середньої освіти в умовах воєнного стану в Україні. Офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendacij-shodo-okremih-pitan-zdobuttya-osviti-v-zakladah-zagalnoyi-serednoyi-osviti-v-umovah-voyennogo-stanu-v-ukrayini>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-444-6-29>

Кобиліна Ю. М.,

*старший викладач кафедри слов'янської, романо-германської філології
Таврійського національного університету
імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

РЕАЛІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ІНФОРМАЦІЙНО- АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОДИ

Повномасштабне вторгнення російської федерації вплинуло на всі сфери суспільної діяльності, зокрема й щодо підготовки інформаційно-аналітичних матеріалів для військових адміністрацій, які, відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», наділені повноваженнями функціонування як військових, так і публічних органів влади, забезпечуючи впровадження заходів воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки і порядку на відповідних територіях [5]. Ці події спричинили не тільки нові виклики перед органами публічної влади, а й викрили прогалини реформування системи публічного управління в Україні на шляху до європейської та євроатлантичної інтеграції в частині нормативно-правової оцінки управлінських процесів; суперечливості у розподілі повноважень між органами влади; кадрового голоду та недосконалості професійної підготовки посадових осіб органів публічної влади; недостатнього рівня прозорості та відкритості прийнятих управлінських рішень, а також висвітлення

процесів функціонування органів публічної влади загалом, недосконалості механізму політико-адміністративного контролю та інформаційно-аналітичних засад діяльності органів публічної влади; недостатньої якості наданих адміністративних послуг [3, 4].

Сучасні механізми інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади побудовані на принципах неоднорідності процесів прийняття управлінських рішень та специфічних умов праці посадовців в умовах воєнного стану. Ефективність їх застосування залежить від детального аналізу сфери діяльності органів публічної влади, процесів здійснення контролю за виконанням рішень, оцінки якості прийнятих управлінських рішень, моніторингу проблемних ситуацій та форм їх подолання, документального оформлення прийнятих управлінських рішень, юридичної правомірності управлінських рішень та наслідків їх прийняття в умовах кризи [1, 6].

Механізми інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади слід розглядати як специфічний комплекс заходів, спрямованих на формування та реалізацію управлінських рішень на основі аналізу даних в умовах вимушеної адаптації до швидко змінюваних умов праці та життя. Реалізація цих заходів можлива за умови функціонування обов'язкових компонентів, зокрема: наявність інформаційно-довідкової системи, регулярність статистичного аналізу та моніторингу діяльності, впровадження інструментів електронної демократії та систем електронного документообігу. Поєднання цих компонентів дозволяє забезпечити органи публічної влади здатністю оперативного реагувати на актуальні виклики та проблеми, а також вчасно реагувати на потенційні загрози і ризики, що пов'язані зі збільшенням кількості кібератак, направлених на розголошення службової інформації та розповсюдження ПІСО.

До основних чинників реалізації механізмів інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади у воєнний та повоєнний періоди слід віднести: системність (збір, обробка, аналіз інформації), актуальність (постійний моніторинг інформації), своєчасність (оперативне отримання даних), прогнозованість (передбачення можливих сценаріїв розвитку подій), а також здатність інтегруватися з іншими системами (взаємодія інформаційно-аналітичних систем з іншими державними та міжнародними структурами) та соціально-політичними процесами (аналіз суспільних настроїв та політико-економічної ситуації в державі) [7].

Загалом інформаційно-аналітичне забезпечення як стратегічний вектор діяльності органів публічної влади перебуває у постійному русі і напряму залежить від трансформації суспільних відносин органів влади з громадськістю. Враховуючи попит на адміністративні послуги, що надаються засобами віддаленого зв'язку, а доступ до результатів діяльності органів публічної влади здійснюється шляхом висвітлення

інформаційно-аналітичних матеріалів на офіційних вебсайтах, посадові особи органів публічної влади повинні володіти знаннями щодо сутності інформаційно-аналітичного забезпечення в системі публічного управління; поетапності виконання інформаційно-аналітичних процесів; доцільності процесів збору, обробки та аналізу службової інформації; прийняття обґрунтованих управлінських рішень; ролі сучасних інформаційних технологій в автоматизації процесів інформаційно-аналітичної обробки службової інформації; відповідності новел чинного законодавства у регулюванні діяльності органів публічної влади; формування комунікаційних навичок у діалозі з громадськістю; методів планування та реалізації проєктів в системі публічного управління; уміння діяти в умовах кризових ситуацій; розуміння етичних норм і дотримання культури публічних службовців, оцінки якості наданих адміністративних послуг тощо [4, 6]. Адже функціональне призначення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади полягає у виробленні обґрунтованих управлінських рішень, що представлені у формі інформаційних продуктів як компонентів електронного врядування.

Таким чином, реалізація механізмів інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади є критично важливою для захисту національної безпеки та територіальної цілісності України. Попри нестабільність інформаційного середовища, постійні кібератаки, недостатність правової бази, їх реалізація дозволить органам публічної влади швидко реагувати на зміни, оперативно виявляти потенційні загрози та ризики, ефективно планувати використання ресурсів у воєнний та повоєнний періоди.

Список використаних джерел:

1. Запорожець, Т., Савченко, Н.. Інформаційно-аналітичне забезпечення державних механізмів запобігання та врегулювання міжнаціональних конфліктів. Аспекти публічного управління, (2022), 10(6), 24–29. URL: <https://doi.org/10.15421/152240>
2. Карашук О. Інформаційно-аналітична діяльність в умовах російської агресії. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського*. 2023. Вип. 67. С. 230–243. URL: <http://surl.li/mexnot>
3. Миколок А. Публічне управління в умовах військового стану: питання ефективності. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2022. Вип. 29. С. 46.
4. Палій С. Сучасні тенденції розвитку інформаційно-аналітичного забезпечення у контексті прийняття ефективних управлінських рішень (на прикладі органів державної влади України). *Український журнал з бібліотекознавства та інформаційних наук*. 2022. № 10. С. 166–174.
5. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <http://surl.li/vygczq>

6. Руснак Ю., Стужук Ю. Роль інформаційно-аналітичних підрозділів Збройних Сил України у відбитті збройної агресії РФ : збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень НУОУ імені Івана Черняхівського. 2024. С. 55–58. URL: <http://surl.li/uuocel>

7. Труш О. О., Василенко Д. В. Інформаційно-аналітична діяльність у системі публічного управління. *Центральноукраїнський вісник права та публічного управління*. 2023. Вип. 4. С. 49–55. URL: <http://surl.li/sebhjs>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-444-6-30>

Кропивницький М. О.,
кандидат юридичних наук
м. Львів, Україна

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ЗА УМОВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ: СОЦІАЛЬНО-БЕЗПЕКОВИЙ АСПЕКТ

24 лютого 2022 року на європейському континенті розпочалася масштабна, найдовша й найжорстокіша війна на всій планеті Земля з часів Другої світової (World War II), у якій сукупно беруть участь мільйони людей, активно застосовуються всі наявні на цей час у протиборчих сторін види й роди військ, найновітніші зразки військової техніки, озброєння й боєприпасів, яка поставила під сумнів ефективність наявних колективних безпекових систем на континентах, яка вже змінила й ще багато в чому кардинально змінить увесь світопорядок [9, с. 7–8].

Не можемо не погодитися з О. С. Вареником в тому, що 24 лютого 2022 року стало певним моментом, після настання якого Україна зіштовхнулася з викликами безпекового й соціального характеру, масштаби яких раніше були невідомими нашій державі: ризики й загрози у питаннях забезпечення соціальних потреб та інтересів громадян стали в рази масштабнішими, а стабілізація соціального життя населення за цих умов стала все важчою [1, с. 228–229]. Відповідно до статистичних даних ООН, на кінець 2023 р. статус тимчасового захисту в країнах ЄС отримали 4 мільйони 312,22 тисяч осіб, які залишили Україну внаслідок російського вторгнення 24 лютого 2022 р. [4]. Якщо в 2022 р. спостерігався певний період оптимізму, коли здавалося, що біженці поступово починають